

der henstaar paa spærret Konto i Seddelbanken, indvundne ved Udstedelse af 5- og 10-aarige Statsobligationer.

Da Seddelbanken har lagt afgørende Vægt paa, at de i Henhold til denne Lov foretagne Afskrivninger paa Statens Reguleringskonto kunde komme til Udtryk paa Bankens Regnskab for Aaret 1946, har Finansministeren stillet Ændringsforslaget under Nr. 4, hvilket Ændringsforslag er tiltraadt af det forannævnte Flertal.

Udvalget har i sine Drøftelser ogsaa været inde paa det allerede under Lovforslagets første Behandling rejste Spørgsmaal, om en stedfunden Nedbringelse af Reguleringskontoen ved disse eller hine Midler kunde efterfølges af en fornyet Opkrivning af denne Konto. Hele Udvalget er enig i, at noget saadant ikke kan ske, og Finansministeren har tiltraadt denne Opfattelse.

Udvalget har endvidere med Finansministeren drøftet Spørgsmaalet om Statens Forrentning af sin Nettogæld i Seddelbanken, og Finansministeren har meddelt, at indledende Drøftelser med Seddelbanken om dette Spørgsmaal peger hen paa en Løsning, hvorefter Staten fremtidig paatager sig en Forrentning af sin Nettogæld i Banken med en Sats, der i hvert Tilfælde skaber Mulighed for Balance paa Bankens Driftsregnskab.

Det socialdemokratiske Mindretal anfører, at det „deler den Opfattelse, at en Nedbringelse af Statens Reguleringskonto i Nationalbanken er et vigtigt Led i Bestræbelserne for at sanere det danske Pengevæsen, hvad Socialdemokratiet ogsaa under Behandlingen af Eengangsskatten gav Udtryk for gennem en lang Række Forslag til Skærpelse af denne Skatteudskrivning.

Mindretallet kan give sin Tilslutning til Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, b—e, men kan ikke tiltræde § 1 a vedrørende Overførelse af Forbrugsafgifter og den nye Affattelse af § 2 om Afskrivning paa Basis af løbende 5- og 10-aarige Statsobligationer.

Der vil ikke ved disse Dispositioner ske nogen reel Ændring i de øjeblikkelige pengepolitiske Forhold, hvorimod det vil betyde en Svækkelse af Statens Muligheder for under de bestaaende usikre økonomiske Tilstande at føre en konjunkturbestemt Finanspolitik.

Mindretallet anser endnu ikke Tiden for inde til at gaa til en videre Afvikling af Reguleringskontoen end den, der lader sig gennemføre ved Indbetaling paa Kontoen af de kontante Midler, som indgaar ved Opkrævningen af Eengangsskat, Skattebøder og Efterbetalinger m. v. Yderligere Skridt bør først foretages efter en nærmere Planlæggelse, hvor Retnings-